

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5Cob/12/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1118200126
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Fulcová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1118200126.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Fulcovej a členov senátu Mgr. Miriam Plavčákovej a JUDr. Blanky Malichovej, v právnej veci žalobcu: Centrálny depozitár cenných papierov SR, a.s., so sídlom 29. augusta 1/A, Bratislava, IČO: 31 338 976, proti žalovanému: L. D., rodená F., bytom J. XXXX/X, R. nad F., o zaplatenie 152,52 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č.k. 38Cb/39/2018-50 zo dňa 15.2.2023, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava I č.k. 38Cb/39/2018-50 zo dňa 15.2.2023 zrušuje a vec vracia Mestskému súdu Bratislava III na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia odplaty za vedenie účtu majiteľa cenných papierov podľa § 99 ods. 8 zákona č. 566/2001 Z.z. o cenných papieroch a investičných službách (ďalej ZoCP) za obdobie rokov 2013 a 2014 na základe dvoch vystavených faktúr vo výške 76,26 € ročne.

2. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že vzťah, ktorý je predmetom súdneho konania má spotrebiteľský charakter, preto je potrebné ho posudzovať podľa ustanovení § 52a nasl. Občianskeho zákonníka (OZ). V nadväznosti na uvedené potom súd prvej inštancie dospel k záveru, že podľa § 54a OZ uplatnený nárok žalobcovi nemožno priznať v dôsledku premlčania tohto nároku, na ktoré konajúci súd prihliadol z úradnej povinnosti. Odôvodnenie záveru o spotrebiteľskom charaktere posudzovaného vzťahu sa v rozsudku súdu prvej inštancie nenachádza, s výnimkou odkazu na rozhodnutia tunajšieho súdu sp. zn. 2Cob/60/2015 z 22.3.2016 a sp. zn. 3Co/288/2018 z 30.01.2020.

3. Proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č.k. 38Cb/39/2018-50 zo dňa 15.2.2023 podal včas odvolanie žalobca, ktorý vymedzil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. a), b), f) a h) CSP. Uplatnené odvolacie dôvody zdôvodnil tým, že právny vzťah medzi účastníkmi konania nebol založený žiadnou zmluvou, vrátane spotrebiteľskej, ale vznikol priamo zo zákona. Vzhľadom na absenciu zmluvy podľa žalobcu nemožno posudzovaný vzťah hodnotiť ako spotrebiteľský. Súd prvej inštancie potom podľa žalobcu postupoval nesprávne, keď nevyhovel návrhu žalobcu na rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie, vzhľadom na to, že na takéto postup boli splnené všetky podmienky. V odvolacom návrhu žalobca žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie alternatívne, aby rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na nové konanie a rozhodnutie.

4. Žalovaná sa k odvolaniu nevyjadřila.

5. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP), keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

6. Z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že rozhodujúcou otázkou pre posúdenie nároku žalobcu bolo to, či tomuto nároku je alebo nie je možné pripísať spotrebiteľský charakter. Súd prvej inštancie konštatoval,

že „sa jedná o vzťah, ktorý je potrebný posudzovať podľa ustanovení § 52 a nasl. OZ“. Tento záver súdu prvej inštancie nie je podporený žiadnymi zákonnými ustanoveniami, ani právnou úvahou, na základe ktorej by súd prvej inštancie k svojmu záveru dospel, s výnimkou odkazu na dve rozhodnutia tunajšieho súdu ako celok, bez vymedzenia konkrétnych častí označených rozhodnutí.

7. Z rozhodnutí, označených súdom prvej inštancie, sa konkrétne dôvody toho, že posudzovaný vzťah má spotrebiteľský charakter nachádzali iba v rozhodnutí tunajšieho súdu sp. zn. 3Co/288/2018 z 30.01.2020. Jednalo sa o nasledujúce dôvody: „Závazkový vzťah medzi žalobcom a žalovanou síce vznikol zo zákona, avšak bolo zrejmé, že žalobca poskytoval žalovanej služby v súlade s predmetom jeho podnikateľskej činnosti a naopak žalovaná v tomto záväzkovom vzťahu nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.“ Iné odôvodnenie tejto otázky odvolací súd v týchto rozhodnutiach nenašiel.

8. Je nepochybné, že posudzovaný vzťah má občianskoprávny charakter. K tomuto záveru už dospela rozhodovacia prax najvyšších súdnych autorít. Najvyšší súd SR v uznesení sp. zn. 1 Obdo 42/2015 uviedol, že „z povahy záväzku, ktorý nespĺňa podmienky relatívneho ani absolútneho obchodného záväzkového vzťahu podľa ust. § 261 ods. 1 až 3 resp. § 261 ods. 6 písm. c) Obchodného zákonníka, keďže nevznikol na základe zmluvy, ale zo zákona, ako aj z povahy žalovaného ako subjektu bez podnikateľského charakteru vyplýva, že na daný vzťah nemožno aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka. Všeobecné súdy tak správne situáciu vyhodnotili bez toho, aby dovolací súd v ich hodnotení vzhľadom na prvok prekvapivosti, arbitrárnosti či zakázanej retroaktivity. Pokiaľ neexistuje v osobitnom predpise pre určitý okruh vzťahov priamy odkaz na právny predpis (ako je to v ust. § 105 ZoCP), je potrebné subsidiárne aplikovať všeobecný predpis občianskeho práva, teda výlučne Občiansky zákonník. Subsidiarita osobitného predpisu obchodného práva je použiteľná len pre prípady priameho legislatívneho odkazu.“

9. Zo samotnej skutočnosti, že posudzovaný vzťah má občianskoprávny charakter však nemožno automaticky vyvodiť záver o tom, že tento vzťah je aj spotrebiteľským.

10. Definícia spotrebiteľského vzťahu je obsiahnutá vo viacerých občianskoprávných predpisoch:

11. Podľa § 52 ods. 1 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

12. Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 25/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, zamestnania alebo povolania.

15. Poznámka 1) k zákonnému ustanoveniu v predchádzajúcom odseku znie nasledovne: § 52 až 54 Občianskeho zákonníka.

16. Podľa § 488 OZ, záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

17. Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

18. Podľa § 490 ods. 1 OZ, vznik zmlúv, ktorými sa zakladajú záväzky, sa spravuje ustanoveniami § 43 a nasl., pokiaľ ďalej nie je ustanovené inak.

19. Podľa § 290 CSP, spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

20. Predmetom tohto konania je vzťah, založený zákonom, ktorého obsahom je povinnosť žalobcu viesť pre žalovanú účet majiteľa cenných papierov podľa § 99 a § 105 ZoCP a povinnosť žalovanej zaplatiť za túto činnosť žalobcovi odplatu podľa § 99 ods. 8 zákona č. 566/2001 Z.z. určenú podľa platného cenníka.

21. Je nepochybné, že vyššie špecifikovaný vzťah je záväzkovým vzťahom podľa § 488 OZ, ktorý v súlade s § 489 OZ nevznikol zo zmluvy, ani z bezdôvodného obohatenia, ale z iných skutočností, uvedených v zákone; v danom prípade priamo zo zákona. Na tomto mieste odvolací súd zdôrazňuje, že ustanovenie § 488 OZ predpokladá aj iné záväzkové vzťahy ako zmluvy, t.j. pojmy záväzok a zmluva nemožno jednoducho stotožniť, ani ich zamieňať. Ktorú konkrétnu skupinu záväzkových vzťahov tvoria zmluvy vymedzuje ustanovenie § 490 ods. 1 OZ, podľa ktorého sú to tie záväzky, ktoré vznikli postupom podľa § 43 a nasl. OZ (proces vzniku zmluvy).

22. Vzťah ktorý je predmetom konania nevznikol postupom podľa § 43 a nasl. OZ, ale priamo zo zákona, preto je síce záväzkovým vzťahom, avšak nie je zmluvou, ktorá by bola medzi účastníkmi konania uzavretá. Zmluvný základ tohto vzťahu nepredpokladá ani zákon.

23. K rovnakému záveru došiel aj súd prvej inštancie, preto sa odvolací súd zaoberal tým, či absencia zmluvy môže mať akýkoľvek právne relevantný vplyv na podradenie posudzovaného vzťahu pod ochranu spotrebiteľských právnych noriem.

24. Z vyššie citovaných zákonných definícií spotrebiteľských vzťahov (§ 52 OZ, § 2 písm. a) zákona č. 25/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, § 290 CSP) vyplýva, že spotrebiteľský vzťah je zhodne definovaný správaním subjektov tohto vzťahu a zároveň aj tým, že bol tento vzťah založený zmluvou, čo sa javí ako logické, vzhľadom na to, že podstatná časť zákonných ustanovení o ochrane spotrebiteľa sa týka obsahu spotrebiteľskej zmluvy a dojednaní v nej obsiahnutých.

25. Vzhľadom na skutočnosť, že vzťah ktorý je predmetom tohto konania nebol založený zmluvou, nemožno mu pripísať spotrebiteľský charakter a nemožno naň aplikovať ustanovenia na ochranu spotrebiteľa.

26. Odvolací súd poukazuje na to, že k totožnému záveru s podrobným posúdením otázky o (ne)spotrebiteľskom charaktere posudzovaného vzťahu v obdobnej veci došiel aj tunajší súd vo veci vedenej pod sp. zn. 12C/2/2016 zo dňa 21. 11. 2017, v ktorej tunajší súd rozhodoval ako súd prvej inštancie podľa § 31 CSP v spore z abstraktnej kontroly v spotrebiteľských veciach:

„20. Definícia spotrebiteľského sporu je upravená v § 290 CSP. Prvý oddiel (§ 290 až 300 CSP) upravuje osobitosti konania v individuálnych spotrebiteľských sporoch so zohľadnením potreby aktívnej kompenzácie nerovného postavenia dodávateľa a spotrebiteľa. Druhý oddiel (§ 301 až 306 CSP) upravuje konanie, v ktorom súd skúma neprijateľnosť zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou a nekalé obchodné praktiky nezávisle od okolností konkrétneho prípadu. S cieľom zachovať konzistentnosť v slovenskom právnom poriadku zvolil zákonodarca definíciu spotrebiteľského sporu vychádzajúc z predpisov hmotného práva. Za spotrebiteľský spor sa považuje spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom, vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

21. Definícia dodávateľa a spotrebiteľa je upravená v Občianskom zákonníku zákon č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej iba OZ). Dodávateľom podľa § 52 ods. 3 OZ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Nie je rozhodujúce, či ide o fyzickú alebo právnickú osobu. Spotrebiteľom podľa § 52 ods. 4 OZ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľskou zmluvou je podľa § 52 ods. 1 OZ každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Pri posúdení, či nárok súvisí so spotrebiteľskou zmluvou treba vychádzať z hmotného práva, pričom musí byť naplnené kritérium, že ide o spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom. Za spory súvisiace so spotrebiteľskou zmluvou môžu byť považované aj nároky z bezdôvodného obohatenia, nároky z mimozmluvnej zodpovednosti, nároky z nekalej súťaže a nekalých obchodných praktík. Aspekt sporu vyplývajúceho zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou je zachovaný aj v prípade, ak sa spor týka iných zmluvných dokumentov súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou. Z definície spotrebiteľského sporu teda vyplýva základný predpoklad na to, aby súd mohol konať o abstraktnej kontrole a to, že spor sa týka spotrebiteľa a dodávateľa a vyplýva zo spotrebiteľskej zmluvy alebo ide o súvisiaci spor.

22. V predmetnom spore je podľa žalobcu spotrebiteľom fyzická osoba - majiteľ zaknihovaných cenných papierov a dodávateľom žalovaný, ktorý vymáha poplatky za vedenie účtov bez individuálneho uzatvorenia zmlúv s jednotlivými majiteľmi cenných papierov, ukladá povinnosti bez právneho dôvodu, dopúšťa sa nekalej obchodnej praktiky a klamlivej reklamy. Vzhľadom na vyššie uvedenú definíciu spotrebiteľského sporu nemožno súhlasiť so žalobcom, že právny vzťah medzi majiteľom cenných papierov a žalovaným predstavuje spotrebiteľskú zmluvu, resp. spor súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou. Medzi majiteľmi účtu cenných papierov a žalovaným ako centrálnym depozitárom nedošlo k uzatvoreniu zmluvy podľa § 43 a nasl. OZ, ich právny vzťah vznikol priamo zo zákona. Právnym dôvodom vzniku týchto právnych vzťahov medzi majiteľmi účtov cenných papierov a žalovaným je samotný zákon (zákon č. 600/1992 Z.z. o cenných papieroch a zákon č. 566/2001 Z.z. o cenných papieroch a investičných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej iba ZoCP)) a nie zmluva podľa ustanovenia §§ 43 a nasl. OZ v spojení s ustanovením §§ 52 a nasl. OZ.

23. Právne postavenie a činnosť žalovaného v súvislosti s vedením účtov majiteľov zaknihovaných cenných papierov upravoval v rokoch 1992 až 2003 zákon č. 600/1992 Zb. o cenných papieroch a od roku 2003 zákon č. 566/2001 Z.z. ZoCP. Právny vzťah medzi žalovaným a majiteľmi účtov cenných papierov z kupónovej privatizácie vznikol ex lege, teda priamo na základe zákona č. 600/1992 Zb. o cenných papieroch, nie na základe zmluvy ako dvojstranného právneho úkonu.

27. Podľa § 161 ZoCP ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona, vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona sa však posudzujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon neustanovuje inak.

29. Z citovaných ustanovení vyplýva, že vzťah medzi majiteľmi zaknihovaných cenných papierov a žalovaným nevznikol na zmluvnom, ale zákonnom základe. Stredisko podľa citovaného ustanovenia zákona zriadilo bezplatne účet každému, kto sa stal majiteľom zaknihovaného cenného papiera, t.j. na základe prvej vlny kupónovej privatizácie, ostatným osobám na základe žiadosti. Medzi majiteľmi zaknihovaných cenných papierov a strediskom teda k uzatvoreniu zmluvného vzťahu ako dvojstranného právneho úkonu nedošlo. Stredisko cenných papierov SR a.s. požiadalo v súlade s § 163 ods. 1 ZoCP Úrad pre finančný trh o udelenie povolenia na vznik a činnosť centrálného depozitára v zmysle zákona o cenných papieroch a investičných službách dňa 20. septembra 2002, pričom povolenie bolo udelené dňa 28.03.2003. Z predmetného povolenia vyplýva, že bolo udelené aj na vykonávanie činnosti podľa § 99 ods. 3 ZoCP, t.j. okrem iného „evidovať majiteľov zaknihovaných cenných papierov na účtoch majiteľov, a údaje o cenných papieroch na klientských účtoch členov v rozsahu ustanovenom zákonom o cenných papieroch.“ Citovaným prechodným ustanovením ZoCP sa účty majiteľov zaknihovaných cenných papierov zriadených podľa doterajších predpisov zmenili na účty vedené podľa ZoCP bez potreby uzatvorenia zmluvného vzťahu, pričom tieto činnosti vedie žalovaný za odplatu.

30. Keďže súd dospel k záveru, že vzťah medzi žalobcom a žalovaným nie je vzťahom spotrebiteľským, nemôžu byť predmetom prieskumu abstraktnej kontroly činnosti, resp. postupy žalovaného, ktoré popisuje obširne vo svojej žalobe žalobca. Odmena za vedenie účtov zaknihovaných cenných papierov, ktorej samotný nárok a výšku žalobca spochybňuje, nie je uplatňovaná, nevznikla na zmluvnom základe a jej zmluvný základ ani zákon nepredpokladá. Preto absentuje základná podmienka, aby súd vykonal abstraktnú kontrolu. V predmetnom spore totiž absentujú zmluvné podmienky, ktoré by mohli byť predmetom prieskumu a z tohto dôvodu nemôžu byť predmetom prieskumu ani prípadné dokumenty, na ktoré sa odvoláva žalobca, t.j. cenník alebo činnosť žalovaného v súvislosti s obchodnými praktikami a reklamou. K argumentácii žalobcu, že tvrdenie žalovaného o neexistencii spotrebiteľského vzťahu je vyvrátený závermi Ústavného súdu SR (sp. zn. Pl.ÚS 17/24, Pl.ÚS 10/2013), súd uvádza, že nie je zrejma súvislosť medzi nálezmi Ústavného súdu SR a predmetným sporom. Ani jeden z náleзов sa netýka problematiky spotrebiteľských sporov. Ak žalobca tvrdí, že žalovaný pri tvorbe Cenníka nekonal v súlade so zákonom, prípadný rozpor právneho predpisu nižšej právnej sily so zákonom, resp. ústavou nemôže byť predmetom abstraktnej kontroly, ak nesúvisí so spotrebiteľským vzťahom. Cena služby, ktorej platenie majiteľmi účtov cenných papierov žalobca v celom rozsahu rozporuje, nie je určovaná dohodou účastníkov tohto právneho vzťahu. Tvorbu Cenníka za poskytovanie služieb žalovaného upravuje ZoCP.

31. Ako už bolo uvedené, účty majiteľov zaknihovaných cenných papierov boli zriadené na základe zákona podľa § 58 ods. 1 zákona č. 600/1992 Zb. v spojení s prechodným ustanovením § 164a ods. 3 ZoCP. ZoCP zároveň oprávňuje viesť účty odplatne, pričom odplata prislúcha žalovanému v zmysle prevádzkového poriadku a cenníka, ktorých tvorbu a postup pri schvaľovaní upravuje tiež zákon. Právnym titulom medzi majiteľmi zaknihovaných cenných a papierov teda nie je zmluva, vedenie účtu upravuje samotný zákon. Vzhľadom na tieto skutočnosti nemožno takýto vzťah definovať ako spotrebiteľský a žalovanému priznať postavenie dodávateľa.

32. Súd poukazuje na rozhodovacia prax súdov, ktoré sa v konaniach iniciovaných Centrálnym depozitárom cenných papierov SR a.s. proti majiteľom účtov o zaplatenie poplatkov za vedenie účtu priklonili k názoru, že pre podradenie uvedeného vzťahu pod ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách absentuje hlavná podmienka, ktorou je existencia zmluvy. Keďže vznik účtu je viazaný na samotné nadobudnutie akcií bez potreby uzatvorenia zmluvy, nespĺňa ani majiteľ týchto účtov zákonné kritériá, aby mu bolo priznané postavenie spotrebiteľa.

33. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody súd žalobu zamietol.“

27. V nadväznosti na právne posúdenie rozhodujúcej právnej otázky o charaktere záväzkového vzťahu, ktorý je predmetom konania, ako nespotebiteľského súd musel vyhodnotiť odvolacie námietky žalobcu ako dôvodné v prevažujúcej časti.

28. Vzhľadom na to, že konajúci súd podľa ods. 4 odvolaním napadnutého rozsudku uviedol ako jediný dôvod, ktorý mu vo veci bránil rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie, spotrebiteľský charakter vzťahu, ktorý je predmetom konania, a táto premisa naplnená nebola, žalobca mal nárok, aby súd prvej inštancie rozhodol takouto formou skráteného rozsudku, ktorým by žalobe v plnom rozsahu vyhovel. Súd prvej inštancie tým, že nesprávne vyhodnotil splnenie podmienok na vydanie rozsudku pre zmeškanie, a následne vydal rozsudok, ktorým žalobu v plnom rozsahu zamietol, znemožnil žalobcovi uplatnenie jeho

procesných práv v takej miere, že došlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces a teda k naplneniu odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP.

29. Ako dôvodnú odvolací súd uznal aj námietku žalobcu o tom, že napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Z vyššie uvedených dôvodov je potrebné konštatovať, že súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil charakter vzťahu, ktorý je predmetom konania ako spotrebiteľský a následne na vec aplikoval ustanovenie § 54a OZ, avšak bez toho, aby zohľadnil prechodné ustanovenie, ktoré sa naň vzťahuje (Podľa § 879v OZ, konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov.).

30. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

31. Podľa § 365 ods. 1 písm. b) a h) CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

32. Podľa § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

33. Podľa § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

34. Podľa § 391 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a vráti mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je povinný v odôvodnení rozhodnutia uviesť aj to, ako má súd prvej inštancie vo veci ďalej postupovať.

35. Pretože súd prvej inštancie naplnil svojim postupom odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP a tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom, keďže odvolací súd nemôže v tomto štádiu konania opätovne zhodnotiť danosť podmienok pre vydanie rozsudku pre zmeškanie a v prípade ich splnenia rozhodnúť zákonom ustanovenou formou rozhodnutia, odvolací súd podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP rozsudok súdu prvej inštancie zrušil v celom rozsahu a podľa § 391 ods. 1 CSP rozhodol o vrátení veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

36. Úlohou súdu prvej inštancie bude v ďalšom konaní opätovne zhodnotiť splnenie podmienok na vydanie rozsudku pre zmeškanie, pričom pri hodnotení tejto otázky bude viazaný právnym názorom odvolacieho súdu o tom, že vzťah, ktorý je predmetom konania nemá spotrebiteľský charakter. V prípade, ak by súd prvej inštancie opätovne dospel k záveru o tom, že nie sú splnené procesné podmienky na vydanie takéhoto druhu rozhodnutia, tento záver riadne odôvodní a o veci opätovne rozhodne tak, aby jeho závery o každej rozhodujúcej otázke boli preskúmateľné s tým, že právny názor odvolacieho súdu vyslovený v tomto rozhodnutí je podľa § 391 ods. 2 CSP pre súd prvej inštancie záväzný.

37. Toto rozhodnutie senát Krajského súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3: 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu nadriadeného súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).